

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1856-02-14)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1856-02-14)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 173. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000070.pdf> (tilgået 01. maj 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiel. d. 14de Februar 1856.

Min kiære Fader!

Med Tak for dit sidste Brev, sender jeg dig idag, da der netop gaaer et Dampskib til Korsøer, disse Linier til Svar. De skulle tillige bringe dig min hiertelige Tak for de tilsendte Bøger og for den kiærlige Tilskrift foran Afhandlingen om Cervantes. At denne baade bevægede og glædede mig, er det uforholdent at sige, derimod kan jeg ikke undlade at berøre det Indtryk, som Tilskriftens »biographiske« Deel gjorde paa mig. Dette var for saa vidt nyt og eget, som jeg, saavidt jeg mindes, aldrig hverken i Skrift eller Tale har hørt dig omtale din Ungdom og Barndom.

Ved denne lille Skildring af din Moders Blomsterhave, dine egne Sysler — ja blot ved det Par Ord om Doctoren i den graa Kiøle — blev jeg poetisk berørt, og det ikke blot i Almindelighed, men tillige særligt som Søn. Den Horizont, der begrænder dit Liv for mit Øie og indeslutter vort Slægtskab og Omgangsforhold — den blev pludselig ligesom udvidet og lod mig — i det mindste paa et enkelt Sted — kaste et Blik ud i en fiernere Egn, mere muntert belyst, og i en Tilværelse, som for mig var ny og ukiendt — skiøndt den maa have staaet i hemmelighedsfuld Forbindelse med min egen, en Forbindelse, der i mine Tanker kun begrænses, ikke ophæves, ved den personlige Frihed. Det syntes mig, som om jeg i disse faa Træk fra din Barndom saa — ikke dig, thi dit Billede er for mig uadskilleligt fra de vante Omgivelser, fra dit Værelse og dine Bøger — men, om jeg saa maa sige — en yngre Broder, som jeg ikke før havde kiendt, før jeg pludselig saa min Familie forøget med ham. Og der fremkaldtes et stærkt Ønske hos mig om at kiende dit Barndoms- og Ungdomsliv i dets karakteristiske Enkeltheder, ikke blot af almindelige, psykologisk-poetiske Grunde, ikke heller blot af udvortes Slægtskabsinteresse — af personal-historiske Grunde: men meget mere, fordi jeg har en Anelse om, at jeg deri vilde finde — mutatis mutandis — ligesom et Horoscop for mit eget Ungdomsliv — der vel da blev stillet for seent til at forebygge, men tidlig nok til Oplysning og Forstaaelse af Meget, som endnu er mig uklart. Med andre Ord, jeg fik Lyst til at bede dig om, ikke at lade din Barndom og Ungdom synke hen i Forglemmelse — som Vandlilien, der knoppes og udfolder sig paa Søens Overflade, men naar den har afblomstret, synker ned under Bølgen og ikke kommer mere til syne. s. 174 Det skulde dog være Siæleblomstens Fortrin, at den, ved Ordets Magt, kan blomstre og dufte til alle Tider. Nu ville vel dine mangehaande Arbejder være dig til Hinder; men nogen Tid vilde dog vel kunne findes til en saadan productiv Erindring (eller rettere Erindren) — der kunde — med Billedet af din Barndom og Ungdom — supplere det Livsbillede, som din Søn giemmer i kiærligt Minde, og som i hans Tanke, ligesom af sig selv, fra Dag til Dag (maaskee netop paa Grund af Fiernheden) udfolder sig i større Klarhed og Tydelighed. Jeg kan ikke undlade, da jeg nu dog er kommen ind paa dette Capitel, med Ord at beklage, hvad jeg tidt i Tanken har været bedrøvet over: at jeg ikke eier, og vel aldrig kommer til at eie et udvortes Billede af dig. Du har oftere sagt, at Du ikke ønskede eller tillod, at et saadant udførtes, og at Du forbandt et Slags Overtro med denne Ulyst. Er dette nu virkelig Tilfældet, saa vil jeg ikke forsøge paa at overvinde denne; men ofte kan en Beslutning om at modsætte sig noget, opstaae af en maaskee i Begyndelsen svag og ubestemt Utilbøielighed, der ved idelige og plumpe Anmodninger (som f. Ex. i sin Tid Hr. Gertners) bliver opklækket og stivnet. Som sagt, uden at træde din egen Ulyst for nær, vil jeg ikke undlade ved denne Leilighed at berøre og udtrykke min egen Lyst og Længsel efter at eie min Faders og Moders Portraitter, om det end kun var i Photographie — en Proces, der som bekiendt kun varer nogle Minuter og undertiden, naar Konstneren er dygtig, kan frembringe overraskende heldige Resultater.

Alt dette har nu fyldt Brevet, saa jeg ikke faaer Plads til meget Mere, skiøndt der var Adskilligt, jeg vilde omtale. Blandt andet vilde jeg berette om, at jeg forleden, under en Samtale med Inspectoren for de lærde Skoler, Etatsraad Tvede, af denne blev opfordret til at tilveiebringe en dansk Læsebog for Holsteen, hvortil der er stor Trang. Jeg gjorde ham opmærksom paa din, som passende for de nederste og mellemste Classer, og lovede at tilveiebringe, saa snart det lod sig gjøre, en dito for de høiere Classer. Naar denne kom istand, vilde jeg foreslaae dig, at lade din Læsebog forsyne med et tydsk-dansk Glossarium til Skolebrug, paa nogle Ark, der kunde tiene Begynderne istedetfor Lexikon. Min Læsebog, for de høiere Classer, kunde da slutte sig dertil — og saaledes var Nøden afhiulpen, og godt afhiulpen. Hvad Udarbejdelsen af en dansk Læsebog for de høiere Classer angaaer, da er Planen for en saadan mig klar og bestemt ved s. 175 Beskaffenheden af den Trang, som er tilstede. Den skal ikke være nogen Prøveklud, med Stumper af Alverdens Forfattere — heller ikke nogen »Haandbog i Literaturen« som Flors — et pralende Skilt, der indvendig skiuler Fattigdom og Magerhed. Den skal have sit praktiske Maal for Øie: at føre Læseren giennem det gode, nubrugelige danske Skriftsprogs forskiellige Hoved-Stiilarter — der skal altsaa ved Udvalget kun sees paa hvad, ikke paa af hvem. Endelig skal Bogen bestaae, ikke af Brudstykker uden Hoved og Hale, men saavidt muligt af Heelheder (en heel Novelle, en heel Prædiken o.s.v.), selv om disses Antal kun skulde blive otte eller ti. Saavidt har jeg tænkt over Planen. Jeg beder dig at lade din Tanke dvæle noget derved og at meddele mig dine Forslag. Paa en dansk Grammatik for Tydsk og et (godt, med Exempler forsynet) tydsk-dansk Lexicon har jeg ved samme Leilighed tænkt, og kunde jeg faae f. Ex. Prof. Müllenhof til at deeltage i Udarbejdelsen — vilde jeg ogsaa med Hensyn herpaa tage en Beslutning. —

En Glæde har jeg i denne Tid, idet endeel danske Malerier (tildeels tilhørende det kgl. Gallerie), som have været udstillede i Paris, overvintre her og ere tilskue. Selskaberne ere temmelig talrige; jeg var for 14 Dage siden til diner paa Slottet hos Hertugen af Glücksburg — men der er intet om denne diner at melde.

Hertuginde er saa døv, at man neppe kan raabe hende op. — Stor Harme har Udfaldet af de holstenske Valg til Rigsraadet foraarsaget. Imod Sædvane have Holstenerne ladet sig overliste, de herværende Officerer have forbundet sig med det Scheelske og det loyale Parti og have saaledes ved enigt Sammenhold, paa Grund af den særegne Valgmethode, kunnet sætte de 3 Candidater, Scheel, Bargum og Kauffmann igiennem. To — Witte og Kossel ansees for neutrale — saa at Ridderskabet og det schleswig-holstenske Parti egentlig kun have faaet 3 Candidater af 8 valgt. Om dette og andre politica mere næstegang. — —

Christian.